

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5 . . .	Fél évre . . . 8 . . .		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .		
Egy óra	Egy óra 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többesrét megjelölt hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sorra 4 fillér.

Kossuth és a nemzet.

Ebben az esztendőben 100 éves fordulója következik be annak a nagy napnak, amelyen Kossuth Lajos született.

Az országos függetlenségi párt tegnapielőtt tartott értekezletén azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy ezt a napot miképpen ünnepelje meg a magyar nemzet felekezeti és pártpolitikai tekintetek nélkül.

Országossá akarják tenni a mozgalmat, hogy minden körben áldozzanak az emlékezet oltárainál.

Szomorú jele az időknek, hogy Magyarországon még kapacitálni kell az embereket arra, hogy Kossuth emlékének áldozzanak.

Sajnálkozunk kell a felett, hogy ebben az országban, melynek fejlődését éppen Kossuth Lajos látta el a legtöbb biztosítékkal, még csak elmélkedni is lehet a felett, hogy vajon valamely társadalmi vagy politikai testület arra hívja fel a nemzetet, hogy megünnepelje Kossuth 100-ik születése napját, az erre vonatkozó felhívásnak, megbízásnak meghajol-e az egész nemzet, vagy pedig csak bizonyos csoportok fognak résztvenni ebben az ünnepelésben?

Ismerve a mi szerencsétlen közállapotainkat és mérlegelve a politikai

közérületet, talán habozás nélkül ki mondhatjuk, hogy Magyarországon még mindig vannak magyarok, a kik még a kapacitáció mellett sem fogják meg a gukat arra határozni, hogy emléke előtt meghajoljanak.

És ha felvetjük a kérdést, hogy a magyarnak tulajdonképpen miért nem lehet egyetemesen megünnepelni a Kossuth Lajos emléket, hol találunk erre határozott és elfogadható feleletet?

Hát ugyan van-e magyar ember a föld bármely pontján, aki ne tudná, hogy a magyar mivel tartozik Kossuth Lajosnak.

Hát kell-e ezt valakinek megmagyarázni?

Hát van-e magyar, aki ne tudná azt, hogy Magyarország újabbkori fejlődésének Kossuth adta meg a leghatalmasabb lökést?

Hogy szabad a gondolat, szabad a sajtó, szabad a nép és szabad a birtoklás joga, nem é Kossuth eszközölte ki mindezeket nemzete számára?

És, ha mindez így van, akkor miért kell a magyart biztatni arra, hogy oda seregessen a Kossuth Lajos emlékének emelt oltárokhoz és bemutassa a maga áldozatát a nemzetnek a hatalmas fia és jóttevője emlékének?

Ugyan hagyjunk fel már azzal a

gondolattal, hogy más érdek sérelme nélkül nem ünnepelhetjük Kossuth emléket?

Hát mi az az érdek, a melyet a Kossuth Lajos emléke megsérthet?

A dinasztiai?

Nos, hát a dinasztia feje kibékült a nemzettel. Szinte kölcsönös fogadalmat tett király és nemzet arra, hogy a mult keserőségeit elfelejtik és vállvetve működnek az ország nagygyá és boldoggá tételén, hát, ha így áll a dolog, akkor senki, a ki magyarnak tudja és vallja magát, ne lásson rémképeket, a melyek nincsenek és mindenki tartózkodás nélkül és emelt fővel dicsőitse annak a nagy férfiúnak az emléket, a ki legfőbb tényező volt abban, hogy a magyar király most egy erős és folyton izmosodó Magyarország felett uralkodhatik.

Ne kapacitálgassuk tehát egymást ebben a dologban. Ne tekintsünk semminő érdekre, itt csak arról van szó, hogy Kossuth Lajos érdemes-e a kegyeletünkre és hálaunkra és ha az, akkor a magyar, mint egy ember álljon oda az oltár elé és dicsőitse Kossuth Lajos emléket úgy a hogy azt a szíve sugallja.

Az ágyai kápolna.

Ira: **Lázár László.**

Lóháton mentem ki József főherczegnek legszebb, de legszomorubb emlékü erdejébe, az ágyai erdőbe. Másfél órára lehet innen Kis-Jenőtől.

Nagy erdő ez. Aki beletéved, bizony ki nem talál onnan. A nap csak néhol tud utat törni a fák között, hogy melegét a mohos fákra áraszsa. S ebben a zöld sötétségben olyan jól esik egy kis napsugár.

Ut nem igen van az erdőben. Aki menni akar, keressen magának utat. Én pedig lovom voltam s ez még nehezebb tette haladásomat. Pedig célom volt. Nem lovagolni jöttem én ki!

Lovam egy öz tovairamodától megijedt. Lábamat egy fához szoritja, ugrik egyet, kálapom leesik a földre. Leszálltam s tovább már nem ültem a lóra.

Vezettem a kantárszáron, így is nehéz volt haladni a sűrűségben. Jó ideig ballagtunk; egy-egy darab fehér czukrot adva lovamnak, — Pálmának, — hogy egy kissé megnyugodjon, mert a sok szunyog nagyon háborgatta szegény Pálmát, amikor

nem kis örömmre vezet találtam. Egyenes ut volt, jó széles, két oldalt kövekhez vesve Krisztus szenvedései. Kálvária volt ez. Tizenkét kö, összefüggő képekkel, egymástól vagy husz lépés távolságra. Az ut végén kis kápolna.

Ezt a kápolnát kerestem.

A kis kápolna körül vasrácsos kerítés, az ajtaja bezárva.

S amig nézegetem a torony keresztjét, mellettem terem egy vadászkalapos ember, az erdőkerülő.

Barátságosan köszöntött. Kinyitotta a kis ajtót. Tueta miért jöttem, bementünk a kápolnába s ott elmondta boldogult László királyi herczeg szomorú halálát. Ezt a kápolnát az ő emlékének emelte a boldogult fenséges ur atyja, József főherczeg.

Ezernyolczszázkilenczvenhatodik év szeptember másodikán történt a tragédia. Kis-Jenőből a főherczegi kastélyból jött ki László főherczeg ide az ágyai erdőbe vadászni. Kísérője egy uradalmi intéző volt. Az erdőkerülő, aki nekem most mindezeket elmondta, szintén velük volt. Ű ismerte a vadak járását. Vadászgattak mindhárman. A főherczeg jó lövő volt, sok vadat ejtett.

Megelégette volya már a vadászt csak még egy vadmacskát akart löni. Csodálatosan szerette a vadmacskát leteríteni.

Nem kellett soká várakoznia. Négy lépésnyire jött a várt vad, ráczélez, megtalálja. De a vadmacska még élt. Kinjában még egyet felugrott. A fiatal fenséges ur — hisz csak tizenhét éves volt — odaugrik a meglőtt vadhoz s puskája agyával egyet üt zonaglovállaton. A vad az ütéstől még egyet rug magán a hogy-hogynem a puskaravaszra lecsattan, a főherczeg lábához kap, a vadmacska pedig kiadja párját.

Az erdőkerülő odasiet a fiatal fenséges urhoz, aki fülebe sugja:

— Megvagyok löve!

Igen. A halálhozó golyó a főherczeg lábába furódott. Az erdőkerülő megrémülve hívja a hamadik vaeasztársat, az uradalmi intézőt.

A fiatal fenséges ur pedig nyugodtan gyujt czigerattára, azt mondja csak kis séülés, a kis-jenői orvos majd meggyógyítja. Egy hét alatt kilábal a bajából. S csak azt kéri két vadásztársától.

— Ne tudassék edes apámmal se anyámmal, ha kigyógyultam, magam me-

Az állandó országház megnyitása.

A képviselőház, ha minden fennálló nehézséget elhárítanak, már nem tart többé ülést a régi képviselőházban. Most a nyáron minden intézkedést megtesznek, hogy az október 8-án újból összeülő képviselőház már az új állandó országházban folytathassa működését. A könyvtár már át is hurcolkodott. A képviselőház könyvtárnoka már át is vette az új parlamenti palotában levő könyvtári helyiség kulesat s most már be rendezkednek. A képviselőház és főrendiház elnökei legközelebb tanácskozní fognak az új palota megnyitásának módozatairól. Tervbe van véve, hogy valamilyen ünnepélyes aktussal tegyék emlékezetessé az új palota megnyitását. Ez ünnepélyes aktus keretében együttes ülést tartanának a kupola-csarnokban, amelyen, mint az az 1896-iki millenáris országgyűlésen volt, a koronázási jelvények ki lennének téve s az ülésen megjelennek maga a király is. A király megjelenése mintegy jelzése volna annak, hogy megszűnik az eddigi abuzus, hogy az országgyűlés megnyitásakor az országgyűlés ment a király elé. Az együttes ülésen úgy a képviselőház, mint a főrendiház elnöke rövid visszapillantást vett a régi tanácskozási helyek történetére.

Apponyi Lajos gróf magyar udvarnagya tegnap fordult meg az új állandó országházban, hogy tájékozást szerezzen magának arra az esetre, ha az udvar is megjelenék az ünnepi megnyitáson. Véglegesen a megnyitás programja még nincs megállapítva, azt csak a két elnök konferenciáján fogják megállapítani.

A városi közegészségügyi szolgálat a kórházon kívül.

II.

A városi főorvos 4 kerületi orvos trachoma orvos és 1 városi orvos-vegyészből álló karnak van-e nincs-e szolgálati pragma-

gyek Alesuthra elmondani. Nem tart bele egy hét.

De areza elsápadt. Nagy fájdalmi lehettek.

Úgy vitték a kocsizhoz, ott jól elhelyezték a fiatal herceget, aki nem tudta aagy baját. Egész Kis-Jenőig cigarettázott s vígan beszélgetett az őt kísérő intezővel, s erdőkerülővel. Majd eljön nemsokára s akkor meghosszolja magát a vadmacskán.

De biz ő többé ide el nem jött. Harmadnapra a budapesti Vöröskereszt kórházban meghalt szegény fiatal fenséges ér . . .

S most itt áll a kápolna előttem. Ezen a helyen történt a szerencsétlenség. A kápolnában kis oltár van, felette olajfestésű kép. László főherceg, a fiatal fenséges ur feltérdén áll, előtte fegyvere, oldalt ravszerű néz a vadmacska, a hatamegett egy angyal átkarolja, viszi a — menyországba.

A szerencsétlen főherceg nővére, Maria Dorottya főhercegné szívesen festette a képet.

A kápolnából kiértünk. Megköszöntem a erdőkerülőnek, hogy szíves volt mindezt nekem elmondani, megmutatni. Ő volt a szerencsétlenségkor a főherceg közeleiben. Ő látta az egészet. Ő — sajna — nagyon tudja!

S amikor elváltam tőle, még egyszer megnéztem a kápolnát, amelynek bejáratk felett kőbe vésvé van: Fiat voluntas tua, sicut in soelo ei in terra . . .

tikája, nem tudom, de ha van is az csak minden kritikan alóli, ósdi elavult lehet, mert csak a helybeli szolgálati beosztásnak akarom és tudom tulajdonítani, hogy minden úgy történik, úgy van, amint van.

Hiszem, hogy derék főorvosunk és ügybuzgó fiatal kartarsaim a város szolgálatába tudnának és akarnának jobb eredményeket felmutatni sőt mai tevékenységükkel is felmutathatnának jobb beosztás mellett két ségtelen.

Akár van tehát, akár nincsen szolgálati pragmatika, készítenő olyan, mely a mai kor közegészségügyi kívánalmainak megfelelően.

Szerintem itt is első és legsürgősebb feladat a szorosán vett orvosi humanitárius egészségügyi teendők vagyis gyógyítás elkülönítése a vizsgálatok, halottkémlés, kiküldetésektől és ezekkel járó írásbeli, vagyis rendőrorvosi teendők.

Tarthatatlan állapot, hogy Debreczen városa egy egy 15—20.000 lakossal bíró kerületének összes mindkét rendbeli egészségügyi orvosi teendőit egy egy orvos lassa el.

Nem szabad, nem egyezik az orvosi tudomány, a modern higiénia mai kívánalmaival, hogy egy orvos egyazon körutjan halottakat kémléljen, rendőr orvosi vizsgálatokat teljesítsen és gyógyítson is állandóan nap nap mellett.

A magán orvost, ha nem is dicsekedhetik nagyon kiterjedt praxissal mégis kínos aggodalommal tölti el mindannyiszor ha csak 1—2 ragályos beteget van nehogy elhurcolja a kórt, hát azoknak az uraknak öröögük van?

Kiknek annyifele teendők mellett tekinélyes magánykorlatok sőt egyleti állasuk is van, hogyan boldogulnak?

Városunk szervezeti szabályainak ide vonatkozó része amellelt, hogy csak igen általános vonásokban körvonalozza az egyes közegek hatáskörét, valósággal decentralizálja városunkban az egészségügyi szolgálatot. Pedig jól tudják, hogy a mai áramlat és mindnyájunknak orvosoknak is hő vágya a centralizálás: helyesebben mondva államosítása az egészségügynek.

De vegyük sorjába.

A főváros szakközege a másodfoku egészségügyi hatóságnak szemmel tartja az egészségügyi viszonyokat statisztikázik, rubrikázik, gyógytarakat vizsgal sorozaton részt vesz, felügyel a himlő-oltásra, felügyel az orvosokra, indítványt tesz a járványok és ragályos kórok meggátlására, ellenőrzi a vagyontalanok kezelését, ellenőrzi a kéjjelgési ügyet, a kuruzslás és babonás előítéletek kiirtására javaslatokat tesz, iktat és végre hajtja felsőbb rendeleteket.

Szép nagy sor ez, de mintha csupa föltevés lenne és semmi határozott felelőség teljes feladat; annyira sokféle ágazó és egy ember munka bírását messze túlhaladó munkakör ez oly kiváló szorgalmu és körültekintő egyénnél is mint a mi főorvosunk.

Szerintem sokkal helyesebben és szabatosabban e pár szóval szabhatnók meg teendőit.

„A főorvos, mint a város közegészségügyének öre: kezdé nényező, ellenőrző és végrehajtató közege az egészségügyi követelményeknek, mely utóbbi célra rendelkezésre áll a 4 kerületi a trachoma és vegyész orvos.

A kerületi orvosoknak mai kerületek szerinti decentralizált munkakörét meg kell haladéktalanul változtatni s nem kerületek, hanem szolgálati ágak szerint beosztani.

El kell különíteni a szegények gyógykezelését a különböző orvos-rendőri vizsgálatoktól, halottkémléstől, mert csak így remélhető azoknak teljesen kielégítő, jóakaró

gondos kezelése; csak így érhető el ama vizsgálatoknak teljes odaadó figyelem és buzgalommal való teljesítése.

Gondoljuk meg nem é helyesebb, ha egy és ugyanazon orvos ejti meg folytatólagosan bizonyos vizsgálatokat, aki felelősége teljes tudatában mintegy állandó megfigyelése tárgyává teheti individumát, mintha felváltva hétről-hétre más-más orvos végzi azt és legjobb esetben is minden 4-ik héten kerül ismét szemé elé a gyanus individum.

A megosztott felelőség nem felelőség az engem soha ki nem elégit, abban nem bizk.

A halottkémlés mai rendszere sem helyes, mert ez igen csekély súlyt kölesönöz ezen szerintem nagyon is fontos actusnak. Hej! pedig de sok borzalmas szerencsétlenség, de sok fölösleges exhumálás és késői birói zaklatásnak lett már szülőoka a fölüetes halottkémlés országiszerte. A városi orvos-vegyésznek azt hiszem, úgy tudom igen keves a vegyelemezni valója; de tudnék én neki igen szép és fontos munkakört biztosítani pl. neki tennem kötelességévé az ételmi szerekre és azok előállítási módjára a műhelyekben felügyelni.

Ha ő a városi állatorvossal s kellő rendőri assistentiával naponta végig járnak a piacokat, meszárszekeret, pékműhelyet stb. talán nem találkoznánk uton útfélen ama szégyenletes panaszszal, hogy sehol annyi nyers pékczukrasz-süteményt, annyi romlott húst, hamisított, piszkos, romlott fűszert és esemegét mint Debreczenben el nem fogyasztanak.

Teny és való, hogy míg a legobscurusabb faluban is ma már a legszigorubb egészségügyi felügyeletet gyakorolják, a boltok, meszárszeker, kifőzők, kimérők és koresmákra: itt városunkban a mai rendszer, a megosztott felelőség mellett meg sokat vétenek ez irányban.

Mennyire helyesek és elfogadhatók az általam itt ajánlott változtatások és ujjítások, talán elég ha példákkal igazolom oly helyekből, hol ezek régebben foganosítva fényesen beváltak.

Igy mindjárt mint első legfőbb forumra a székes fővárosra hivatkozom, hol az evek óta elkülönített egészségügyi és rendőrorvosi kar fényes eredménnyel működik.

A vidéki városok közül is ott, hol ez elkülönítés megtörtént pl. Kassa, Arad, Kolozsvár. Szeged stb. sokkalta preczisebb a közegészségügyi szolgálat, mint azokban, hol mint nálunk, ez meg nem történt és csaknem falusi állapotok uralkodnak e téren.

dr. Burger Péter.

A hortobágyi diszkulacs ügyében.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Tisztelt szerkesztő ur!

Való igaz, hogy meg voltam lepelve, mikor amerikai zászlóvivőnknek kedvesen csevegő magánlevélét komoly nyomtatott betűkben láttam viszont, de a meglepetés csak egy pillanatig tartott és kellemetlen azért nem volt.

A másik pillanatban már épen az amerikai téma révén az amerikai lapok jutottak eszembe, melyek abban különböznek a mi világunk lapjaitól, hogy nagyon közvetlen, nagyon természetes hangon tárgyalnak le mindent, nem oktatnak es nem szónokolnak, hanem képben és írásban dobják oda az események velejét s mint a nagyon siető emberek, kiáltanak le egy-két kurta szót a

publikumhoz és futnak odébb, hogy az új órában új hírekkel új lapot hozzanak.

A közvetlen minden-mondásnak ilyen anyagával tünt fel a lapban a levél s mint-hogy ezzel a közléssel belekeveredtem a hortobágyi kulacs diszszallangjába, már most igyekszem kikeveredni — és pedig a kulacs-csal együtt — be öle. Nekem az az ötlet, melyet igen tisztelt barátunk, zászlóvivő Z s e n i József felvetett, nagyon megtetszett, mert kivihető, kedves és — amerikaias.

Ne méltóztassék, t. közönség, zokon venni és megmosolyogni, hogy én úgy dobá-lódom azzal, ami „amerikai”, már ennél a témánál meg kell azt nekem engedni s nem is hiszik, hogy milyen jól esik magamat egy kissé kifejezmem.

Amerikában más világ van mindenben, még abban is, ha az államfőnek valami kis ajándékot visznek, de többet mondok: az állam-ő is más valami ottan, mint például a főfelségű bulgar fejedelem, vagy plane a spanyol király.

Nem úgy megy ott az ily barátság-fonó apró ajándékozás, mint például amikor nálunk viszi a diszküldöttség a nagy előter-meken keresztül ül részint jóakarattal néző, részint mosolygó lakájok és sokszallangu ud-varnokok között a diszalbumot vagy egyebet be a legfőbb ur elé s a leolvasott üd-vözet és válasz után átveszi valami jó módu szolgálta és beiktatja egy kitudhatatlan című, helyű magazinba, aztán nagy meg-elégedéssel utaznak haza husz órában által vivő gyorsvonatokon az urak

Amerikában minden emberben s kkal több az ő szinte, igazi ő-s-ember, mit a mi embereinkben s ott az őszinte kedveskedé sek őszinte örömet keltenek.

Roosevelt urról künnjártomban nagyon sokat hallottam beszélni. Mindabból amit róla hallottam, azt a következtetést állapítottam meg magamban, hogy ha Roosevelt ur amerikaiak nem születik, bizvást születhe-tett volna jóra való faj-magyarának.

Tökéletesen azok a tulajdonságai dic-szerűk őt magát, melyek miatt ő a magyarokat annyira szereti.

Mindig is szerettem. Azelőtt, amikor még csak alelnöke volt az Uniónak, sőt, még előbb, mikor kormányzója volt New York államnak, nagyon sokszor megfordult a magyarok között, előszeretettel vett részt azokon a híres magyar bálakon, melyeket évente egyszer a hihetetlenül nagy Madison-Hallban tartottak s amely szilveszteri mulatságok műsorának fő-főpontja az volt, amikor az éjfélt elválasztó 12-ik óra után az új esztendő jelentve egy szakasz magyar huszár vagy csikós lobogott el (per-sze lovon) nemzeti zászlókkal a mulatság óriás termében.

De még szívesebben vett részt ismételt azokon a hazafias ünnepeken, melyeket amerikai honfitársaink időnként rendeztek. Amikor én künn jártam, akkor is Roosevelt védnöksége alatt készültek rendezni szabadság-ünnepjüket a magyarok, de ezt a tervet akkor elmostak a közbejött események hullámai.

Roosevelt szereti a magyarokat azokért az eseményekért, melyek, mint előbb mondtam, az ő egyéni eseményei is.

Bátor, nyílt, szókimondó ember, Szeret dolgozni, de mulatni is, nagy vadász. kitűnő lovas, egy személyes vitézséggel megcsinált bravuros huszár tennél sebesült meg a csatatéren, a szabadság eszmé-kért lelkesül, minden sportnak életvidám barátja (csak legutóbb olvashattuk, hogy egy sport mérkőzés alkalmával egyszerűen kiugrott az elnöki páholyból s belevegült a szenvedélyes intézők közé).

Az amerikai magyarok egyszer már kedveskedtek nagy jó barátjuknak valami

kicsiséggel, ha jól emlékszem, egy magyar lószerszámot és nyergét ajándékoztak neki aminek nagyon megörült s amit mindig fel-emlegetett később

Sebtében ezeket azért mondom el, hogy egy hirtelen képet teremtek: ki és mi az a Roosevelt, a híres kedves Alice kisasszony atyja.

Ilyen urnak, — még ha államfő is — azt tartom, érdemes egy kis barátságos ajándékot vinni, mert az ilyen ur örülni tud neki s észreveszi a dolgot.

Amikor a debreczeni kulacsról van szó, ott jár az eszem az amerikai magyaro-kon és Roosevelt elnökön. Abban a hatás-ban gyönyörködöm, melyet előlegez nekem a képzelt a mi kis ajándékunk ez-el-hoz jutása esetén.

Azt hiszem, az amerikai magyaroknak nagyon jól esik az a kedveskedő tapintat, hogy amikor édesanyjok, Nagy Magyaror-szág elküldi hazulról ünnepi követtel a csalá-di színeket, a nemzeti lobogót, ugyanak-kor ez a jó édes anya gyengéd érzellemmel tisztekedésre jelentkezés felével kedveskedik annál a hatalmas család fejénél, amely család a mi 300.000 hontalan fiunkat befogadta, fedél alá vette s munkához jut-tatta.

És ha Roosevelt elnöknek a szívében csak egy húst is megrezdi ez a jelenet, ez a magyar hangulat, kitudja, a mi 300.000 testvérünknek valamikor abból mi jó érzése támadhat?

Néha kis dolgok is nagyot szülhetnek. Ahhoz, hogy Amerikának mi valami nagy-gyal imponáljunk, ahhoz mi szörnyen kicsi-nyek vagyunk, de ahhoz, hogy valamiké-p a szívéhez férközzünk ahhoz jó a kicsiny-ségünk.

Szóval: én jó gondolatnak tartom, gy-szerűnek természetesen és hangulatosnak, hogy a magyar követ a magyar zászlóval valami magyar különlegességet is vigyen ki magával és pedig jónak és szépnek tartom, hogy ezt a nemzeties aprósá-got a magyar romantikának még őserede-ségben levő földje, Hortobágy küldje a ma-gaéból, hogy mintegy a bélyege rá legyen ütve: ezt a kis valamit Magyarország hülde az ő magyar báza falának legmagyarabb csecsebecsei között.

Irigységem és szeretetem együtt kísé-zik tisztelt barátomat Z s e n i Józsefet nagy és szép útján. Felejthetetlen benyomásokkal, mélyen megindultan érkezik majd visz-sza és semmi sem gyakorol reá megindít-tóbb, lehet megolvasztóbb hatást, mint a mikor majd amerikai vezéreink között jár s abban a nagy és különös idegenségben meg-érzi, hogy ez a vér a mi vérünk, ma-gyar vér.

Az amerikai magyarság nagy küzdel-mek között él, harcol a viszonyokkal és civakodik önmagával is; épen mint itthon, de amikor távol hazájának egy élő emléke, egy nemzeti jelvénye, egy hazafiai gondolata ünnepet jelez számunkra: úgy ölelke-zik, úgy értelmeskedik, úgy lelkesül, hogy mily boldogság annak tanuja lenni.

Elképzelem, hogy amikor a távol ma-gyar haza egy hun — vér embere, a nem-zeti eszmék egy eleven vezérharcosa, aj-kán a hon üdvözlő szózatával, kezében a nemzet ereklényül küldött zászlajával ott köz-tük megjelenik, milyen lángbalobbanása ve-szi körül őt a legnemesebb tüzeknek.

Erre gondolva még egy pótindítványt is mernék tenni:

Ne egy diszkulacsot vigyen magával Zseni József, hanem kettőt. Egyet az elnök-nek egyet a magyaroknak.

Alakítsa meg ott is a magyar nemzeti szövetséget s legyen egy nap, az amerikai magyar zászló születésének évforduló napja,

amikor az amerikai magyarok feledve but, bajt és viszalyt, összegyűlnek s felemelik és kézről kézre ajkáról ajkra adják a czimeres hortobágyi kulacsot.

Valóságos Széchenyi-billikom lesz eze-ken a hazafiai ünnepeken a mi nemzeti ér-zéssel telt kulacsunk s úgy fordulhat, hogy még majd az elnöki ikerkulacs-sal is koc-z-intanak egyszer magyar véreink.

Adja isten, és hogy adhassa: adjunk mindenekelőtt kulacsokat mi.

Szávay Gyula.

NAPI HIREK.

Orgona és énekpróba.

A debreczeni ev. ref. presbyterium f. h. 20-án tartandó gyűlésen fogja betöl-teni a Paacsirta utcai iskolánál ujonnan rendszeresített kántortanítói állást. Sokan pályáztak ez állásra, kik közül 8-at hívott meg a presbyterium próbaéneklésre és or-gonázásra, kik e hó 16-án d. u. mutatták be ének és zenetudásukat a Kossuth-utcai templomban a presbyterium s szép számú hallgatóság előtt. Verseny bírák voltak: dr. Ujfalusi József, Mácsai Sándor, Safrány Lajos, Nagy András, Széll István és Nagy Gyula. A versenyzők mind kitettek magu-kért. Először meghatározott preludiumot és a LXXXIX. zsoltárt játszották orgonán s a zsoltár dallamot énekléssel is kísérték. Az-tán szabadon választott énekdarabot adtak elő s zsoltár dallamokat énekeltek orgona nélkül. A versenyzők közül szép orgona-játékkal kitűntek: Alföldi Béla, Kremán Sámuel, debreczeni Kovács Mihály és Rácsi Árpád. Szép csengő, kellemes hangja van Kremán Samuelnek, Horváth Lajosnak és Rácsi Árpádnak. A versenybíró-ság jegyző-könyve az iskolaszék elé s innen az egyház-tanács-hoz megy, melynek alapján történik a választás. Hogy ki fog győztesen kike-rülni, még most nem tudjuk. Legtöbb re-ménye van Horváth Lajosnak, ki szép hang-jával és Rácsi Árpádnak, ki orgonázásával és éneklésével egyaránt megnyerte a hall-gatóság tetszését.

Pákozdi föld amerikában.

Amerikában mint tudajuk Cleveland nevű városban Kossuth Lajos szobrát fog-jak felállítani az ottani magyarok. Az ott élő testvéreink felszólították a hazai hatósá-gokat, hogy mindazon helyről, mely Kossuth nevével a 48-as időkből kifolyólag kapeso-latos, küldjenek néhány maroknyi földet, a mely szobor talapzatát fogja képen. E ha-zafias felhívás — folytan egyre érke-zik Tóth András debreczeni szobrászhoz — ki a szobor készítésével van megbizva — a különböző ládikákban, zsákokban és csomagokban küldött véráztatta magyar föld. A pákozdi előjárás szintén kivette a ré-szét a nemes és hazafias cselekedetekből, mert a mai napon egy jókora ládikával küldött a szobor készítőjéhez abból a megszen-telt földből, mely tanuja volt az 1848t szept. 27-én lefolyt dicsőséges ütközetnek, a mikor is Jellasics horvátországi bán hadat, a Móga tábornak vezérsége alatt álló magyar sereg úgy megverte, hogy azok kénytelenek voltak Pákozdi határából Győr-, majd pedig Bécs felé menekülni. — A szobor készítőjének, Tóth Andrásnak felesége az így beküldött

földnek egy-egy nemzeti színű zsákot készít, melyre felírják a küldők lakhelyét és nevét majd pedig az összes zsákokat egybecso magolják és kiszállítják a tengeren tulra, hogy ott végtelen időközön keresztül hirdesse a magyar nép halálját és szeretetét a nagy és feledhetetlen szabadsághős, Kossuth Lajos iránt.

A belügyminiszter és a járásszékhelyek.

Hajduvármegye közönségéhez tegnap érkezett le a belügyi kormány döntése a járási-székhelyek ügyében hozott, de megfélebbezett közgyűlési határozatokra vonatkozólag. A május 14-iki közgyűlés ama határozatát, hogy Hajdu Szoboszlóról a járási székhely Nadudvarra visszahelyeztessék — miniszter megváltoztatta s így a székhely továbbra is H.-Szoboszlón marad. Ugyancsak ezen közgyűlés határozta el, hogy a járási székhely H.-Böszörményből ne helyeztessék el Hadháza-ra, de maradjon tovább is Böszörményben. Ezt a határozatot, a fellebbezés elutasításával a belügyminiszter is jóvá hagyta.

A debreczeni kamara a vidéki nyomda iparért.

Debreczen tövekeny kamarája Láng Lajos kereskedelmi miniszterhez írt föl tegnap a vidéki nyomda-papír- és könyvkötőipar érdekében. A kamara a megrendelések gyűjtésének tilalmát kéri a nyomdai-iparra is mert nem lát semmi okot fenforogni arra, hogy azt a védelmet, melyet az 1900. XXV. t.-cz. a vidéki iparra és kereskedelemre nézve annyiban-amennyiben biztosít, éppen azoktól az iparosoktól vonja meg a végrehajtási rendelet, amelyek a védelemre a hatalmas fővárosi vállalatokkal szemben, a legjobban rászorulnak. A vidéki nyomdák és papírkereskedések reszerül annyi jogosult panasza különben is a fővárosi nagyvállalatok egyoldalú dédélgatése, a nyomtatvány és írószer — központosítás miatt, hogy a törvény rendelkezésének világos megsértésével ez újabb sérelmei méltatlanul erné őket. A különféle nagy intézetek, gyárak, vállalatok, kereskedések, melyek esetleg oly szükségletek fedezését igénylik, a mik helyben nem lehetők fel, könnyen segíthetnek magukon, módjukban áll a fővárosi vállalatokhoz fordulni. De általános szabadságot nyújtani, hogy e kivételes cikkek örve alatt mindenféle nyomtatványt, írószert és könyvkötőmunkát egészen szabadon szállithassanak, illetőleg ezekre nézve szabadon gyűjthesse nek megrendelést vidéken a fővárosi vállalatok, nagy igazságtalanság volna s a mai vidéki nyomdai és rokon iparokat egész fejlődésükben megakasztaná.

Hol van a magyar lobogó ?

Károlyvárosban, mint tudósítónk írja, az ottani hadapród-iskola ünnepén elsikkasztották Magyarországot. Míg ugyanis az épület homlokzatán négy méteres fekete-sárga zászlók lengtek, addig magyar nemzeti lobogónak vagy ezimernek híre hamva se volt. Pedig Horvátország, ez a kis huszadrangu tertományocská jól tudhatná, hogy a horvát honvédség nem osztrák s ha még oly aláztatosan nyalja is Bécsnek veres talpát ez csak azt bizonyítja, hogy valamint a múltban, úgy a jövőben is kigyót melengetünk kedves horvátjainkban. Bizony kár a milhökert, amit rájuk költöttünk és költünk!

Sertéskereskedők az önálló vámterületért.

A debreczeni sertéskereskedők talán a legnagyobb külföldi exportot eszközlik Ma-

gyarországon. Éppen ezért igen mélyen sérti érdekeiket a vámterület közönsége s e végyes házasság ellen legközelebb memorandumot terjesztenek a miniszterhez, a debr. kamara utján. A sertéskereskedők ez irányu mozgalmához valószínűleg mihamar csatlakoznak a hentesek és mészárosok is.

Jégverés a Hegyalján.

Szomoru hirt kaptunk a Hegyaljáról. Az a jégvihar, amely a múlt szombaton a gyönyörű Bodrogközön végig vonult, nagy kárt okozott a szőlőkben. A részletekről egyik alkalmi levelezőnk a következőket jelentti: Tolcsvan, Tokaj-Hegyalján, szombaton pusztító jégvihar járt, mely az ottani szőlőkben 30 százaléktól 80 százalékig menő kárt tett. Leginkább szenvedtek, a Király, Dessewffy, báró Mattencloitt Konstantin, Adriani, Kraft, Blum és Grossmann-féle nagyszőlőtelepek, azonkívül kisebb-nagyobb szőlőbirtokosok, akik nehéz szívvel nézik egy évi fáradsaguknak pusztulását. A jégvihar, gondolják most keserűen a hegyaljai szőlősgazdák, egy gondtól szabadította meg a termelőket; a boreladas a jégverés után könnyen fog menni, mert sokaknak nem lesz eladni való bora.

Dankó Pista betegsége.

A csengődi pusztán betegen fekvő lánglelkű nótaköltő állapotáról irunk örvedetes újsgot. A lapokat bejárta az a hír, hogy Dankó Pista állapota valóságosra fordult, s a vasárnapi fővárosi lapok s ezek nyomán a vidékiek is arról adtak hirt, hogy elérkezett a szomoru véghez: haldoklik! Aki dalait hallotta, enekelte, bennök öröme nek, bánatanak kifejezését találta, elszorult szívvel gondolt arra, hogy a magyar népdalköltészetnek ez a bőséges, csodálatos forrása el fog apadni es elnemul annak a hegedűnek a hangja, amelyen annyi magyar érzés, annyi mély és megkapó zenei gondolat elevenedett meg, örök életre. — Örömmel írjuk most, hogy a híresztelés a költő haldoklásáról nem felel meg a valóságnak s aki a rémhirt megezőfolja, az a legilletékesebb: maga Dankó Pista, a ki a következő tavrátot intézte lapunkhoz:

„Haldoklási hírem nem igaz, úgy vagyok mint voltam.

Dankó.”

Kivánunk is tartós enyhületet, a beteg költőnek; bár hamarosan megjönne a csengődi szőlőből az újabb értesítés, a mely Dankó Pistának teljes egészségéről adna kedves hirt.

Nők az alkotmányban.

A gyulai Scherer-féle leánynevelő intézetben érdekes választás folyt le az elmúlt esütörtökön. A Bay Blanka távozásával megtüresedett tanítónői állást töltötték be választás utján és pedig az intézet tulajdonosa, feltétlen respektussal a szülők véleménye és akarata iránt, rájuk bizta a választást. A választó publikum itt tehát a mamakból állott, kik nagy korteskedéssel es választási tüzzel gyűltek egybe az intézet helyiségében. Leadatott összesen 20 szavazat melyből 17 szavazat Uzon Mariskára, 3 szavazat pedig Abafi Erzsikére esott, így az előbbi 14 seötöbbségével az intézet tanítónőjévé választottat.

Megtelt a polgári iskola.

A szeptember havában megnyitandó polgári iskola első és második osztályára már olyan tömeges jelentkezések történtek, hogy e jelentkezések teljesen megtöltik a két osztályt. Körülbelül ötven-ötven tanulóra lehet az eddigiek alapján egy-egy osztályban számítani. A Lereskedő Társulat ez okból, minthogy még ezután is nagyszámu jelentkezés várható, a két alsó osztályt valószínűleg párhuzamosan szervezi, úgy, hogy két első és két második osztály lesz. Ez esetben természetesen több tanerő is kellene, mint a hányat az igazgatóság szervezett. A polgári iskolára tehát óriási nagy szükség volt Debreczenben, a mit a tömeges jelentkezések fényesen igazolnak.

A szegedi csoda.

Nagy megilletődéssel és némi melankóliával olvastuk azt a bájos kis tudósítást, melyet egy szegedi laptársunk abból az alkalomból közölt meg, hogy a Schlauch biboros holttestét vivő különvonat az éjjel 1 óra 47 perczkor Szegedre érkezett. A furcsa kis hir így hangzik:

„Schlauch biboros holtteste Szegeden. Ma éjjel 1 óra 47 perczkor a a szegedi pályaudvarra külön vonat érkezett Nagyvárdról, amely drága teherrel jött meg. Kettős vaskoporsó volt benne és a vaskoporsóban Schlauch Lőrincz biboros holtteste p'heut. Hatvanhárom esztendeje, hogy a szegedi kegyesrendi gimnázium nagytehetségű diákja, az ifju Schlauch elbuesuzott a tiszaparti nagy magyar várostól. Akkor pályája kezdetén állott. És most, mikor ismét visszatért a Tisza-parti magyar városba, nemcsak kiviva, elérve minden dícsőség, mirői az ifju almodott, de befejezve is már a nagyszerű pályá. Bibor földi a hajdani szegedi diák tetejét és a koporsó fölött ősz királyával együtt virraszt a nemzet bánata. A kettős koporsót éjjeli 2 órakor vitte tovább a vonat Temesvárra, ahova holnap reggel 7-kor érkezik.”

Valószínűleg a poétikus diák-emlékek hatották meg annyira a különvonatot, hogy fölkerekedjék Temesvárról (tudvalevőleg a nagyvárd—arad—temesvári vonalon át szállítottak) és átrobogjon Szegedre, megihletendő egy kétségkívül ambicziózus riportter fantáziáját.

Az öngyilkos katona.

Bujdosó Imre, ki tegnapelőtt reggel öngyilkossági szándékkal a Pavillon-laktanyában mellbe lötte magát, a csapatkórházban fekszik. Állapota súlyos, de az ezredorvos véleménye szerint nem reménytelen, daczára annak, hogy a golyó egészen keresztül furódott az öngyilkos-katona testén. Tegnap meg is találtak ezt a golyót a kaszárnya falába furódva. Bujdosó Imrét betegágyánál tegnap meglátogatták a szülei, akikra megnyugtatólag hatott az orvos véleménye.

Kitünő debreczeni tanítónők.

A debreczeni ev. ref. tanítónőképző intézetben megtartott tanítónőképeségi vizsgákon hat jelölt kitünő, nyolcz pedig jeles sikerrel ment át. A kitünően képesített tanítónők nevei: Biró Erzsébet, Dobra Ilona, Harkay Margit, Konrad Irén, Szabó Jolán és Szekely Etelka.

Uj tanszék a böszörményi gimnáziumban

A hajdu-böszörményi gimnáziumban új tanszéket szervezett a fentartó testület, a számtan, mértani tanszakokra. A tanszéket választás útján Bognár Imre jeles tanárral töltötte be az igazgatóság, mely tegnap küldötte meg Kiss Aron püspökhöz a megválasztott tanár okmányait, a választás eredményének megerősítése végett.

Uj tennys pálya.

A 39. gy. ezred tisztikara a nagyerdőn díszes tennys pályát készített. — A pálya ünnepélyes megnyitása ma d. u. lesz melyre a várost is meghívták. A város képviselőjében a megnyitáson Olah Károly tanácsnok lesz jelen.

Halálozás.

Néhai özv. Kőker Józsefné élete 71. évében elhunyt. Temetése e hó 18 án d. u. 5 órakor lesz a r. kath. vallás sze tartása szerint.

Kardszagi Sára kelengyéje.

Azt dalolják ugyan, hogy a jó házassághoz nem kell hozomány, de azért, ha az új menyecske hoz magával egyet-mást, pénzt érőt az ura házához, nem tartják Isten csapásának ma sem, nem tartották annak a régi jó időkben sem. A mi különben a régi jó idők puritán erkölceit illeti, annak a ragyogására is foltot vet egy-egy megmaradt akta. És hogy az anyós és vő közötti sűrű patvarkodás se egészen új keletű dolog arra is akad dokumentum épen Debreczen város multjából:

Sághy Ferencz kancellista 1802-ben Debreczen város Tanácsának támogatásához folyamodott: kapacitáltatna az utcabeli szenátorral napaasszonyát, Kardszagi Imréné ö kegyelmét, hogy az ő boldog emlékeztü hitvese, Sághy Ferenczné, született Kardszagi Sára után annak a gyaszoló férjre visszamaradt menyasszonyi hozományát neki adja ki. A napaasszony ugyanis ezt kiadni vonakodik, holott a házasságból egy fiúcska is maradt. Volt pedig a követelés a napaasszony ellen: váltócédulában 406, bankócédulában pedig 2030 Rhénes forint. Eynyire becsülte Sághy Ferencz az ő jobb létre szenderült hitvese kelengyéjét, a mi bizony mai korban sem lenne megvetendő csekélység, ha meggondoljuk, hogy említett Kardszagi Sára csak egy közrendű származású mesterleány volt. A kor jellemze ere főlemlitendőnek tartjuk, hogy mit adott es mily értékben Kardszagi Imréné a leányával, mikor Sághy Ferencz feleségül vette: Egy diófából való komót, 200 frt. Egy új fekete tafotából való viganót, 100 frt. Barsonyba szegett, veresvirágu, fehéröldü viganót, 52 frt. Ket alsó viganót fehér gyolesből es kék bagáriából valót 10, illetve 30 frt. Zsemlyeszintű, virágos selyem viseltes magyar szoknyát es vele egy végből való kurkát, 30 frt. Egy sárgaföldü kekviragos rokolyát es kurkát 30 forint. Egy új, nyakba való zöldföldü, fehér viragos, rojtos selyem keszkenőt 10 forint. Ugyanolyan sárgu es fehér koskás solyemből 25 forint. (Ez volt a jegykendő!) Egy musellin, tiszta fehér nagy keszkenőt, 30 frt. Egy fehér-veres es sárga kockájú selyem keszkenőt, 10 frt. Veresföldü fehér selyem keszkenőt, rojtos fekete tafota keszkenőt, 6 frt. Hat darab, asszonynak való hosszú inget, 30 frt. Hat pár strumpfot 12 frt. Három pár bőr es kötött keztyüt, 4 frt. Két legyezöt, 10

frt. Ket viseltes sáhos abroszt, 21 frt. Két ket cselédnek való fejtös abroszt, kenyérsütő abroszt, törülköző kendöt, 3 szakasztóruhát, 6 szoboritáshoz való kendöt, 49 frt. 3 pár czipót, 10 frt. Ket sor jóféle grátót, 100 frt. Gyöngyöt, nem jóféle, 30 frt. Kék selyem ócska paplant, 20 frt. 8 új párnát tokkal, hajokkal 312 frt. 3 új derék-aljat, 200 frt. 1 dunyhát, hat lepedöt, 60 frt. Egy ócska zöld koncert bundát, tengerinyulbőrrel prémezve, 10 frt. Egy gyöngyös töt, egy ezüst hajtöt s egy partat, együtt 40 frt.

Ezeket ifju Saghyné asszony mind magával vitte az ő férjeura házához, de halála után nagy részét az anyja visszavette.

Es még ez nem volt minden. Kardszaginé asszonyom maga is beösmerte, hogy a leánya férjhezmenetelekor nem adhatott meg mindent, a mi szükséges.

Igért is még vejenek egy új bundát, selyempaplant, egy nyoszolyát, tükröt, zsebbevaló keszkenöt, hat törülköző keszkenöt, nyolcz rőt ágytakarót, stb. körülbelöl 600 frt értékben.

Hát bizony ez a kelengye takaros kis kelengye ma is. Nincs hát rajta csodálni való hogy Saghly Ferencz uram oly szorgosan járta miatta a nemes Tanácsot.

Uj postagyakornokok.

A kereskedelmi miniszter pályázatot hirdetett 108 gvakornoki állásra. Pályázhatnak azok, a kik középiskolát, vagy ezzel egyenrangu mai tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen elvégezték, 18 életévüket betöltötték es magyar állampolgárok. A kérvényeket a kerületi posta es távirda-igazgatóságokhoz augusztus 15-ig kell benyújtani erkölcsi es orvosi bizonyítványai felszerelve. Az alkalmazandók 2 korona napidíjat kapnak es 1903. szeptember 1-re Budapesten, illetve Zágábban tisztképző tanfolyamot kötelesek hallgatni. A gyakorlati alkalmazásban beváltak az alapvizsga letétele után gyakornokokká nevezik ki, 800 illetve 1000 kor. segélydíjjal, a tanfolyam sikeres elvégzése után pedig posta es távirdatiszti állásokra nevezik ki.

Miniszter, akit senki sem fogad.

Plösz Sándor igazságügyminiszter, ki Schlauch püspök temetésére, Nagyváradra érkezett, a temetési szertartás vegeztével titkárja kíséretében ellátogatott az igazságügyi palotába, ahol a kapuson kívül egy arva lélek sem volt. Mindenki a temetésre ment. A miniszter ityen körülmények közt a kapussal kalauzoltatta magát végig a palotában. A kapus eleinte csak úgy felváltól diskurált a kíváncsi emberrel, akiről nem tudta, hogy kilegyen. Csak mikor titkár felfedte kiletüket, volt hajlando posztát otthagyni s megmutatni az épületet. A miniszter különben minden rendben talált.

Lányi Géza daltársulata Debreczenben.

Lányi Géza, a Népszínház tagja, Blaháné kedvelt czimbalmosa jeleson szervezett daltársulatával ma lép fel először az „Angol Királynő” kerthelyiségében. A szórakozni vágyó közönség figyelmét felhívjuk a hangversenyre.

József főherczeg es a zsidó képviselő.

Lapunk más helyén részletesen emlékezünk meg arról az állítólagos incidens-

ről, mely állítólag Baján József főherczeg es dr. Reich Aladár Baja orsz. képviselője között történt volna. Erre vonatkozólag dr. Reich Aladár orsz. képviselő urtól nyert felhatalmazás alapján kijelentjük, hogy a hirtől csupán annyi igaz, hogy Reich Aladár képviselő lényleg részt vett a főherczegi lakomán es hogy az adózásról szó volt közte es a főherczeg között. A sértő kifejezést József főherczeg nem használta, hanem egy tréfás megjegyzést tett, amely kedélyességnél nem volt egyéb es senki sem gondolt arra, hogy az valakire, vagy valamely felekezetre vonatkozik. Nem áll az, mintha Reich képviselő, báró Vécsey szazados tartóztatta volna es figyelmeztette volna, — hogy ne csinaljon botrányt. Reich Aladárnak esze ágában sincsen lemondani tisztirangjáról, mert arra nincsen oka. Tény az, hogy Reich Aladár másnap nem ment ki a vonathoz, azért, mert a lakoma után bevonult ezredéhez es József főherczeg még aznap utazott el Bajáról. Tehát Reich Aladárnak József főherczegget lehetetlen lett volna a vonathoz kísérnie.

Megszökött anyós.

Likurgusz nem hozott törvényt a megszökött anyósok ellen, mert a böles törvényhozó nem tudta elképzelni, hogy az anyós mint olyan, valaha megszökjék. Amde a böles Akiba rabi ismert mondasát is semmivé teszi ezen anyós-szökes folytatása. — Lendbei Józsefné egy házban lakott a vejevel. Kedden a veje pénzéből magához vett 64 koronát es nyomtalanul eltűnt. Hogy sepruháton lovagolt-e el, vagy a személyvonattal, erre nézve nincsenek megbízható ertesüleseink, mindössze csak annyi, hogy az anyós állítólag egy meglehetősen ifju legénynyel tüt el.

Es mit tett a vő? Hálamisét szolgáltatott, vagy örömbankettet rendezett? Egyike sem. A boldogtalan ember a bírósághoz fordult es jeljelentette az anyósát. S a bíróságnál jegyzőkönyvet vettek fel, rendes panaszzjegyzőkönyvet mintha közönséges tolvajlásról lett volna szó. El is rendelték az anyós nyomozását. Mekkora fog a Nemezis markába nevetni, ha az anyóst elfogják, szenvedvén a büntetést, ismét visszakerül a vő házába. Ez lenne az, amit általánosán vérfagyasztó bosszunak mondanak. Ez a vő bizonynyal nem érdemli meg soha az emberek részvétét.

Egyszer mosolygott feleje a szerencse, egyszer tudott volna anyósától megszabadulni es ő bátor kezzel eldobta magától a relaziált földi boldogságot, a folyósított menyecrszágot. Az ilyen ember számára nincs segítség. Es mi lesz, ha az anyóst a törvény elé állítják es kérdezni fogják tőle:

— Miért szökött meg?

— Mert előttem lebegett a vőm boldogsága.

— Ha ennek a védekezésnek az alapján nem mentik fel őt hangos muzikaszóval, akkor nincs a földön sem osztó, sem sorzó igazság. Az az eltulajdonított 64 korona csak nem jöhet számitásba. — Ennél olesóbban lelketlenség volna azt kívánni, hogy megszabaduljunk anyósunktól. Ösmerünk előkelő urakat, kipróbált jellemeket, kik jóval többet fizetnének kasonló kedvezményekért . . .

Halálozás.

A legmélyebb fájdalomtól lesújtva tudatjuk a forrón szeretett jó gyermek, testvér, sógorné, nagyöné és rokon, jó édes anyának **UJVÁRI JULIÁNA** asszonynak f. hó 15-én este 6 órakor, életének 33-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk kihült porrései folyó hó 17. délután 3 órakor fognak Peregyes-utca 20-ik számú házunktól a nagytemplomban tartandó rövid ima után a Czegléd-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Mely vegtisztesség tételre közelebbi és távolabbi rokonait, ismerőseit, szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1902. július hó 16. Egyetlen gyermeke Huszár László. Bánatos édesapja: Id. Polg. Ujvári Imre és oyermekei. — A temetést Dankó M. tem. int. rendezi.

Tanuló felvétetik

Klár Adolf Bórkereskedőnél. Miklós-u. Piacz utca sarok.

Ingatlanok forgalma.

Virág József és neje Géder Eszter veszik a debreczeni 7985 sztjkyben 3888/31 hrsz. foglalt 160 1/2 □ öl majorsági föld házhelyet Kacz Lajos és társaitól 770 kor. 40 fillérért.

Szabó György és neje Lókodi Julianna veszik a debreczeni pusztai halápi 194 sztjkyben foglalt 22 hold 1484 □ öl kaszálót Pomor István és Paczil Balogh Józseftől 4500 kor.

S. Varga Sándor és neje Tamaskovics Rozália veszik a debreczeni 3920 sztjkyben 5777 hrsz. foglalt 240 □ öl Boldogfalvi kerti szőlőt Halmi Istvánné és gyermekeitől 600 kor.

Baróthy Béla és neje Lanovits Hella veszik a debreczeni 2952 sztjkyben foglalt Varga-utca 21 sz. házat Almásy Edétől 11400 kor.

Szabó István és neje Szöllösi Juliána veszik a debreczeni 7985 sztjkyben 3888-58 hrsz. foglalt 160 1/2 □ öl majorsági föld házhelyet □ ölenként 6 kor. 40 fillérért.

Debreczeni piaci árak.

Julius hó 14. 15-én tartott heti vásár eredménye.

Buza: 18 kor. 00 fill., 17 kor. 40 fill., 16. 60.
Kétszeres: 00 kor. 00 fil., 00 kor. 00 fil.
Rozs: 00 kor. 00 fil., 00 kor. 00 fil.
Árpa: 10 kor. -- 00 kor. 00 fil.
Zab: 12 kor. 40 fil. -- 00 kor. 00 fil.
Tengeri: 10 kor. 20 fil. -- 9 kor. 80 fil.
Köles: 00 kor. 0 kor. 00 fil.
Széna: 5 20 - 3 00 kor.
Háj: 000 kor.
Zsir: 120—128 kor.
Sósszalonna: 126—130 kor.

Ló- és szarvasmarha vásár.

Ló felhajtattott 910 drb., -- ló eladatott 410 darab., Szarvas marha felhajtattott 1030 drb. eladatott 80 drb.

Sertés vásár.

Sertés felhajtattott 1320 darab -- eladatott 870 drb. Kővér sertés kilója 96—104 fil.

A vásár lefolyása élénk volt.

Alföldi Károly táncmester

nemcsak Debreczenben, de messze vidékre, hetvármegyére, a legnépszerűbb és legkiválóbb táncmester. A kis Alföldi Károly már sok ezer fiatal embert és lányt tanított meg a déleczeg tánczra, szebbnél szebb magyar

nemzeti tánczokra. A ki hát illetékes mestertől akarja a táncz művészetét elsajátítani, annak tudomására hozunk egy örvendetes hírt. Nevezetesen Alföldi Károly több szüle felkérésére nyári szünidei táncfolyamot tart. E tanfolyam már megkezdődött és Alföldi Károly táncmester, Péterfia-utca 2 szám alatti házában és iskolájában lehet arra beiratkozni

Nyilatkozat.

A szolyvai gyógyviz hatása páratlan, különösen a köszvényes bajoknál. Dr. Bossányi Béla a bpesti Szt.-Lukács fürdő főorv.

A szolyvai ásványviz kitünő üdítő ital. A savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

Főherczeg és képviselő.

Egyik fővárosi lapból olvassuk az alábbi hírt, melynek egyáltalán nem adhatunk hitelt, nem csak azért, mert a benne szereplő magyar kir. herczegről van szó, kiről ilyen gondolkozást fel sem tehetünk, hanem már csak azért sem, mert a mint általában tudva van, és amint az legutóbb Debreczenben is történt, az ilyen természetű ebédekre mást, mint a polgári hatóságok fejeit meghívni nem szoktak.

Az illető lap közleménye különben így hangzik:

Szokatlanul feltűnő esetről suttognak a bácskaiak hetek óta. Az eset egyik szereplője a legmagyarabb főherczeg, a másik egy ifju honatya, a kit a bajai kerület küldött a törvényhozási testületbe.

A főherczeg által adott diszvacsorán történt az incidens, amely egyként kínos helyzetbe hozta a hazigazda főherczeget és a vendég képviselőt.

Tudósítónk teljesen szavahihető elődása szerint, mely az adatokat illetékes bajai forrásból meríti, az eset és annak előzményei a következők:

József főherczeg, mint a m. kir. honvédség főparancsnoka június hóban tartotta szemleutját. Bajára a hónap első felében érkezett, ahol a szemle befejezése után szokás szerint lakomát adott.

A lakomára meghívandók névsorát az országgyűlési képviselő választáson kisebbségben maradt szabadelvűpart korifeusai terjesztették a főherczeg elé. Hivatalosak voltak: az áltami, városi és katonai hatóságok főemberei. A közéletnek csupán egy tényezője maradt ki: Baja város országgyűlési képviselője, a függetlenségi és 48-as Kossuth-párti dr. Reich Aladár.

Mikor a főherczeg a névsort átolvasta, kérdést intézett környezetéhez, hogyan maradt ki a képviselő és ki az?

A névsor szerkesztői a kimaradás okául azt hozták föl, hogy Reich Aladár a szabdkai 6 ik honvéddal ogezedhez, mint tartalékos hadnagy, 35 napi fegyvergyakorlatra van behíva s így a meghívásnak ugysem tehetőne eleget.

A főherczeg azt válaszolta, hogy nevében táviratozni kell Szabadkára az ezredparancsnoksághoz, adjon Reichnak 24 órai szabadságot, hogy a lakomán megjelenhessen s egyidejűleg őt is meg kell hívni.

A főherczeg akarata teljesült és a képviselő a lakomán katonai díszben meg is jelent. A főherczeg szívesen fogadta és maga mellé ültette.

Vacsora közben a képviselő a főherczeghez fordult s ezeket mondta:

— Fenséges uram, a népet nagyon nyomja a hadmentességi díj, mely 6 koronánai kisebo nem lehet. Hiszen az a szégyen emöer, aki fegyverviselésre alkalmatlan, többnyire gyöngö a polgári munkára is. Fenséged közbenjárását kérném, kegyeskedjék kieszközölni az ügyfolyottoknak ettől a teheről való mentesítését. Inkább a jómódu hadkepteleneket kelleni sulyosabban megadóztatni.

József főherczeg állítólag erre a következő megjegyzéssel válaszolt:

— Ha Lukács pénzügyminiszter volna nek, a zsidó családokat adóztatnám meg.

A képviselő (aki zsidó vallású, de a kiről ezt József főherczeg nem tudta) elhalványodott és helyéről föl akart emelkedni, de a főherczeg egyik adjutánsa báró Vecsey Károly huszár-százados megkapta atillája szélét, visszatartotta a széken és fojtott hangon szólt hozzá:

— Az istenért, ne csináljon botrányt!

A lakomán résztvevők hallottak a főherczeg megjegyzését. Mikor Reich mozdulatot tett, hogy székéről fölemelkedjek, mindenki érezte a helyzet leirhatatlan feszültségét, ami aztán az egész lakomán végig uralkodott. A társalgás másra tért s az incidensről természetesen említés sem történt.

A dolog azonban nem maradt titokban, hamarosan kiszivárgott a közönség körébe s most az egész Bácskában erről suttognak.

Ugy hírlik, hogy Reich Aladár országgyűlési képviselő a fegyvergyakorlat befejezése után tartalékos honvéd hadnagyirangjáról le fog mondani.

A rettegő szultán.

Konstantinápolyból jelentik, — hogy a szultán félelme immár határtalan és ez a rettegés a Yildiz-kioszk összes lakóira kiterjed. A szultán környezetében mindenki merénylettől és összeesküvéstől fél. A bebörtönözések napirenden vannak és senki sem tudja, hogy melyik pillanatban veszteti el a szabadságát valamilyen alaptalan gyanu miatt. Hogy a szultán félelme mekkora, azt a legjobban jellemzik azok az irádék, amelyeket a szultán a legutóbbi napokban kiadott.

Az első irádé megtiltotta a tüzérségi kadétiskola növendékeinek, hogy igazi ágyúkkal gyakorlatozzanak és a szultán fából imitált ágyumodeleket rendelt el a gyakorlatozásra. Ezt az irádét nemsokára egy másik is követte, amelylyel a szultán az összes katonai iskoláktól beszédette a fegyvereket és történeket és elrendelte, hogy a kadétek puska helyett botokkal gyakorlatozzanak.

Az utóbbi napokban a kadétiskolákban sok letartóztatás is történt, mert följelentés érkezett, hogy a kadétek között sok az ifjutörök érzelmű. Ennek betetőzéseül tegnapelőtt megjelent egy harmadik irádé is, amelylyel a szultán a konstantinápolyi összes iskolákban megtiltotta a történelem tanítását. Sőt Törökország történetét sem szabad tanitanítani. A történelem tanároknak csupán kivonatból szabad előadni a török történelmet, amely kronologikus sorrendben

sorolja fel az eseményeket és a szultánok tetteit dicsőíti.

A vidéki parancsnokságokhoz szigorú rendelet ment, hogy a tiszteket ne engedjék a fővárosba. E napokban az anatóliai vasutak állomásain több tisztet tartóztattak vissza, akik még az irádé kibocsátása előtt indultak el Konstantinápolyba. A tisztek táviratilag kértek engedélyt arra, hogy a török fővárosba utazhassanak, de valamennyiüknek megtagadták a kérésüket és visszakellett térniük állomáshelyeikre. Még azoknak a tiszteknek sem volt szabad Konstantinápolyba menniük, akik a testőrség utonczeit vezették.

A vezető nélkül maradt ujonczokért a Yıldiz kioszkból küldtek szolgálát, szakácsokat, kocsisokat és ezek vezették aztán az ujonczokat Konstantinápolyba. Az összes török vasuti állomásokon csendőrök vannak, akik a Konstantinápolyba utazó tiszteket visszatartják.

Uraim, gondolják meg!...

Estenden kintem a kerti lócsára, gyönyörködni a nagy csendesegbe, mely a völgyet uralta, csakis az egyes pittypalatty szó tette meg kedvesebbé.

A szemhatáron mint két óriás kenyér, emelkedett ki a Magura és Királyhagó. Szembe a Rézhegylábnál sárga és zöld csikú dombházak. A Réz gerinczét kékes mistikus ködfátyol takarta el.

A menybolton változatos alaku felhők usztak sötéten, a peremén rózsaszínű sávokkal. czik-czakkozott térképek.

Istenem, be' szép is ez az ország! Pedig ez még nem a legtünderebb része a magyar birodalomnak.

Miért nem mondhatjuk a magunkénak. Miért?

Az égi térképről ötlött eszembe Magyarország térképe. Mit változhat 10 év alatt? Mert a magyar embernek a legnyugodtabb perczekben is a haza jövője fordul az esze. Elképzelhetetlen előtte, hogy Deák óta nem akadt fia közül egy, ki a korona val szemben őszinte mert volna lenni.

Eszembe jut erről a favagó, aki maga alatt vagta a fát.

Félek, hogy Széll is ezt cselekszi Ischilben!

Figyelmeztetőül ilyenformán irtak haza: Tekintettel a Parlament előtt tett igereire, a korona iránti hűségre, nem mozdult meg lelkiismerete?

Mi történe ha a fa koronástól kidül. A sógorok nem is titkolják mi a vég czel, a lapjaik hirdették. Egerben legközelebb kifejezést adtak nyíltan a Grosz Dám csak — minő lesz a jövő.

Ráknézve a sógorok mozgalmá nem lehet közömbös — szabad-e? lehet é jövőnket ilyen czélú néphez kötni?

Ez az újabb — a Bánfiénál ránk nézve még károsabb Ischli fogást — békén fogja elszenevni a magyar Parlament?

Ha igen? (a mit Széll Kálmán hisz is — én nem hiszem.) messzebb nem gondol? Nem a régi kötéllelfogott 12 évet szolgált vagy zsoldoshuzó fegyveresnépről van szó, hanem a nemzet virágáról, kik igaz, hogy katonailag képzett férfiak) de az alkotmányos Magyarország polgárai is. és első sorban hazafiak.

Gondolják meg uraim odafent, hogy a kijátszott nemzet sokra képes!

Kaczagán.

A pof-szabász.

Krem, tekintetes járásbíró ur, — mondta a vádlott, egy vékonypénzü ugránczó emberke, — az eset akövetkezőképen történt.

Megyek köruton s találkozom Veréb Mihály urral, a panaszsossal. Ugy tett, mint ka a villamosok szerkezetét, vagy a kakaó-hirdetéseket vizsgálgatná. De engem nem lehet felültetni.

— Jó napot, Veréb ur — mondom én, hogy van?

— Á maga az, Grün ur? mondta ő. Nézzé csak, milyen édes kis nőcske megy ott.

— Hallja, Veréb ur, — mondtam én, velem nem lehet paczkázní. Ne meséljen nekem nőcskékről, mikor két kabátta, öt mellényvel és hat nadrággal tartvzik.

— Én? mondta ő, — mit csinálók én öt mellényvel? Tan álmodik?

— Egyszerűen fizessen, — mondtam én, de már kezdtem dühös lenni.

— Fizessenek? mondta ő, de ugyan miből?

— A pénzből, Veréb ur, mondtam, én, ami van. Mert aki a kioszkban ül és jegeskávét eszik, mint maga tegnap, annak van pénze. Aki kávét szopogat, az fizessen a szabónak.

— Ugyan, kedves Grün ur, mondta ő, hát honnan tudja, hogy tegnap a kioszkban ültem?

— Honnan? Hát láttam, mondom én, láttam tulajdon szememmel.

— Hogy látta, Grün ur? kérld ő.

— Ott voltam én is, Veréb ur, hehe — mondom én.

— Ott volt? És egyedül? kérde ő.

— Nem, a nejemmel, — mondom én.

— Csak bé nejevel? kérld ő.

— A gyerekek is ott voltak, mondom én, öt nadrág, izé öt gyerek.

— No látja, Grün ur, mondja ő, aki nejevel és öt nadrággal, izé öt gyerekkel ül a kioszkban, annak van pénze. Ha magának annyi penze van, miért kér maga tőlem?

— Tetszik ezt a vicezet érteni, tekintetes járásbírótság? Én pénzt kérek tőle s ő vicezet mond nekem. Nekem kő van a hasamban s ő szerelemről beszél. Erre nem lehetett mást tenni, mint amit tettem.

— A bíró: Nos?

— A képere másztam, — mondta Grün, — mértéket vettem a pofajáról és kiszabtam neki két nadrágot, izé két pofont.

A bíró: Ő felsége a király nevében kiszabok Grün Jákóra 20 korona pénzbüntetés. Megnyugszik?

— Megnyugszom, mondja Grün, csak azt szeretném tudni, Veréb ur kapja-e azt husz koronát? Mert akkor talán le lehetne vonni a kontóra, mi? Csak nem fog nekem ebből is kávét szopogatni?

Mit várhatnak a gazdák?

Julius hó első harmadában is szeszélyes és folyton változékony időjárás uralkodott, amely néhol és különösen a Duna jobb partján meglehetősen sok kárt okozott, mindazáltal a kár mértéke még sem olyan jelentékeny, hogy e miatt általánosságban sok panaszt lehetne hallani. A legtöbb panasz a körül kulminál, hogy a vetések igen sok helyen megdőltek és részben összehuzódtak, kevésbbé panaszkodnak a jégokozta s még kevésbbé a rozsdá és féregokozta károsodások miatt, bár helyenként ez utóbbiak miatt is elég nagy a károsodás. A torzsgomba az országnak igen sok helyén kisebb-nagyobb mértékben fellépett.

Az ősözkár szórványos, mint országos és mert a rozsdá is szórványosabban okozott kárt, mint gondolni lehetett, ez okból a buza minősége és természetesen mennyisége is a remélnel kielégítőbb eredményt ígér, így tehát a sok elemi csapás és a tavasz óta folyton tartó szeszélyes időjárás daczára az ideai őszi gabona termés hozama a folyamatban levő aratásból ítélve tulnyomólag jó középszerű leend.

A tavaszi vetések is javultak ennyira, hogy nagyobbára kielégítő termést ígérnek, de azért ez utóbbiak között is sok a gyenge vetés és természetesen az ilyenekből sem minőségileg, sem pedig mennyiségileg nem lehet a mult évnél jobb termést várni, bár országos átlagban úgy az árpa, mint a zab szemben a mult évinél mégis csak remélhetőleg jobban fog fizetni.

Az ideai termés nagyobbára biztosítottak látszik és a várakozásnak is megfelel; egyes helyeken a gazdasági tudósítók véleménye szerint a termés a várakozást jóval felül is multa, mert a learatott keresztek és kékék száma bőseges és a kékék általában véve is sulyosak. Viszont ezzel szemben elég gyengék azok az eredmények, a melyek elemi csapásoktól nagyobb mértékben szenvedtek. Ez utóbbi eset azonban, egy-két kisebb vidéket, illetve járast kivéve, nem jelentékeny. Az aratás — amennyire az időjárás engedi — folyik most már nap-nap mellett és helyenként nemcsak a rozst, őszi árpát, hanem már a búzát is learatták.

A várható termésállítások a július havi gyakori zivataros és viharos időjárás daczára inkább emelkedtek; az emelkedés jórészben a minőség, részben azonban a mennyiség által jött létre.

Az ország számos vidékéről ugyanis nagy termésatlagozat jelentenek a gazdasági tudósítók és így a kis termésatlagozat fel-tüntető vidékek száma mind kisebb körre is szorul. Nem tartoznak például a ritkaságok közé az olyan vidékek a hol a termésből — tekintve azt, hogy 25—30—36 keresztet, tehát gazdag szalmatermést is kaptak a gazdák, a maghozamot keresztenként 35 kilogrammra, sőt néhol ezen is felül becsülik.

Hogy a további eredmények és kölcsönösen az általánosan meginduló eséplés nem fog-e majdan rontani a termésatlagozaton, az csak később fog kiütnni.

Nyilttér.

Gyomorégés, hányinger,

bőfőgés,

fejtájás,

erős szívdobogás

álmatlanság,

időközti hányás,

stb.

forrást inni, mely orvosoktól általánosan rendeltetik. A Rohitsi Styriaforrás erősebb s ezért csak időszakonként iható. Magyarországi kiterít: Hoffmann Józsefnél Bpest Báthory-u. 8.

többnyire a gyomor s bél megbetegedés jelei, a melyet nem szabad figyelmen kívül hagyni. Igen ajánlatos ennek elkerülésére Rohitsi „Templomforrást” inni, mely orvosoktól általánosan rendeltetik. A Rohitsi Styriaforrás erősebb s ezért csak időszakonként iható. Magyarországi kiterít: Hoffmann Józsefnél Bpest Báthory-u. 8.

Legjobb minőségű

kékkő Raffiahanes és kötöző fonal legolcsóbb árban kapható Czeglédy és Polgárnál.

Tanulók felvétetnek 5 elemi osztály végzettséggel asztalos műhelyben. Dorsch Hugónál külső vásártér.

Eladó vagy kiadó.

A vasut és csónakázó tó mellett gyárhelyi ségnek, ipartelepnek, alkalmas új épület-ugyanott lakások is kaphatók. Értekezhetni Kétmalom-u. 11.

Azonnali belépésre keresünk egy a kettős könyvvitelben teljesen jártas könyvelőnt. Fénykép és bizonyítvány másolatokkal ellátott írásbeli ajánlatokat a fizetési igények megjelölésével kerünk. László Albert és társa könyvkereskedése.

5734—1902.

Árverési hirdetmény kivonat.

A debreczeni kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy a derecskei ref. egyház vegrehajlatónak Lénárt Mihály elleni végrehajtási ügyében a debr. kir. tszék a derecskei kir. járásbírósa területén levő a derecskei 6423 sz. tjkvben A + 1243. hrsza. felvett házastelekre 800 kor. ban. A derecskei 6423 sz. tjkvben. A + 10609 hrsza. felvett ingatlanra 289 koronában. A derecskei 6423 sz. tjkvben. A + 10610 hrsza. felvett ingatlanra 77 koronában. A derecskei 6423 sz. tjkvben. A + 10611/a. hrsza. felvett ingatlanra 121 kor. ban. A derecskei 6423 sz. tjkvben A + 2799/c. hrsza. felvett ingatlanra 186 kor. ban megállapított kikiáltási árban a végrehajtási ujjabbárverés elrendeltevén, annak fogantatására határidőül 1902. július 21-ikét d. e. 9 óráját Derecske községhezához kitűzte.

Kikiáltási ár a becsár, azonban az árverésre kitett ingatlan szükség esetén a kikiáltási áron alul is elfog adadni. Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni avagy az 1-81. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű előismervényt a kiküldöttnék átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. tszék, mint tkvi hatóságnál és Derecske község előjáróságánál tekinthetők meg.

Kelt a debr. kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnál 1902. jun. hó 4-ik napján.

Hegedüs
kir. tszéki bíró.

Évenkénti előállítás 39 millió szelencze.

NESTLÉ

gyermekliszt.

Tejles táptalék csecsemők és gyomorbeteglek számára legjobb havasi tejet tartalmaz.

Naponkénti tejfogyasztás 184000 liter.

Van szerencsénk értesíteni a n. é.

öröltető és daráltató gazda-közönséget,

hogy a diószegi uton a

dohánygyárral szemben

fekvő, ujonnan berendezett

Erzsébet malom

működését megkezdte és ott **sima és kereskedelmi őrlést, tengeri és árpa darálást jutányos áron** pontos kiszolgálás mellett **reggeli 5 órától este 8-ig** elfogad.

Teljes tisztelettel.

„Erzsébet“ malom

Weisz Sándor és Társai.

2832—1902 k.

Árverési hirdetmény.

A Balmazújváros község határában fekvő, önálló vadászterületet nem képező — mintegy 6015 kat. hold területű — birtokokat illető vadászati jog az 1902 évi aug. 1-től kezdődő 6 egymásután következő évre a Balmazújváros községhezához f. évi jul. 31-én d. e. 11 órakor tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik. Kikiáltási ár 642 kor. Az árverési feltételek a főjegyzői irodában megtekinthetők.

Balmazújváros, 1902. jun. 30.

Kaszás József
főjegyző.

Gyórfi István
főbíró.

Van szerencsénk köztudomásra hozni, hogy

Retorta-Bükkfaszén

termékeink kizárólagos eladásánál Debreczen területén

FRIEDMANN JÓZSEF
debreczeni cézget

piacz-utca 26 (főtözsde mellett) biztuk meg.

A retorta bükkfaszén vegyileg tiszta, ennélfogva **füst, láng és szagfejlesztés nélkül** ég, róstatl és úgy **hulladék** mint **pormentes** tökéletesen **száraz**, tömör és szilárd, mely tulajdonságánál fogva rendkívül előnyös **vasalási** célokra, továbbá **vas és ércöntődékek, gépműhelyek, kovácsok, lakatosok, rézművesek** és **bádogosok** részére.

Budapest, 1902. július havában.

A magyar faszenesítő gyárak központi eladási irodája

Brody Sándor.**Hirdetés.**

A Kövesdy János féle alapítványból 25 fiu és 25 leány együtt 50 gyermek fog téli ruhával és eszímával elláttatni. Felhivatnak mindazok, kik ezen ruhákhoz szükséges szöveteket, valamint a csizmákat szállítani óhajtják, hogy szövet mintáikat az árak megjelölésével együtt és egy pár minta eszimat az ára megjelölésével együtt a közgyámi hivatalhoz a **f. évi Julius 23-ik napjának d. u. 5 órájáig** adják be.

Bővebb értesítést ugyancsak a közgyámi hivatal (Városház 28. I. emelet) ad.

Egyedül valódi angol
THIERRY BALZSAM

Közegészségügyileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel-Apotheke
in Prag
A. Thierry in Prag

E balzsam belsőleg és külsőleg használ: 1. Utólráhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek kóros bajainál, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégibb bajokból is. 2. Kütinő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a hideglelést. 4. Megleponen gyógyítja a gyomor, szelgörsöt s a tagrángatásokat. 5. Megment az aranyeres fájdalomtól s kigyógyít a Hämorrhoidákból, szeliden mozdítja elő a székélést s a vér tisztulását, javítja az étvágyat s az emésztést 6. Nagyszerű szolgálatokat tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájröhadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felülfőgést, a száznak s a gyomornak büzét. 7. Nagyon jó gyógyszer kül és beibajoknál, u. m. sebeknél, lúzhólyag, szemölcs, égési sebek, fagyos tagoknál, ruh és kiütéseknél, megszünteti a fejfájást, szakgatást, rheumát, fülbántalmakat stb. Csak mindig vigyázzunk a **mellékelt zöld mezejű apácza-védjegyre!** Hamisításoktól legjobban óvakodunk, ha **egyenesen** gyárából Ausztria-Magyarország minden állomására franco rendelünk 12 kicsi vagy 6 dupla üveget 4 koronáért, Bosznia és Herzegovinában 4 kor, 60 fillér. Kevesebb nem küldetük. Sztéküldés előrefizetés vagy összeg utánvétele mellett.

Miért szenved ön?? Hiszen önnek, amely gyógyulása bizonyos még akkor is, ha sebe bármily régi, sőt a fájdalmas operációt is elkerülheti, ha a valódi Thierry A. féle **Centifolia** kenőcsöt használják, mely rendkívül vonzó, a sebek gyógyításában valamint a fájdalmak enyhítésében utárláhetetlen. A valódi Centifolia-kenőcs alkalmazható: a szoptatók melkeménykedésének, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben, továbbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt lábak s csontvesedéseknél, vágás, szurás, lóv és ütés által előidézett sebeknél; az idegen testek, pl.: üveg, száika, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; mindenféle daganat, kinövés, képződmény, karbnukulus és ráknál; végre pokolvar, körömméreg, körömglyülés, a lábnek járás közben történt kisebölése, fagyás és égés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés általi kisebölése, torokdaganat, meggyült vér, fülzugás stb. eseteiben. 2 tégely csomag csomagolással, postadíjjal együtt 3 kor. 50 fill. Temérdek előismerő levél megtekinthető. Utánzatok vételétől óva intek mindenkit és arra ügyeljünk, hogy „Schutzengel Apotheke des Thierry (Adolf) Limited in Pragada“ a tégelybe van-e égetve. Eme két gyógyhaisában utólráhetetlen szer soha nem romlik el, sőt mentül régibb, annál jobb, nem árt a szernek a fagy, sem meleg s ezáltal télen nyáron stéküldhető. Mindenkor hatással van s alkalmazása esetén könnyen bevarható az orvosi ségely, természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni, melyért csak haszontalanul elprédáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden család készentében e világhírű, olesó, megbizható, a mellett ártalmatlan szerből. A hol nem bionyos, hogy az én kütinő szerem ott ajánlatos egyenesen tölem hozatni. Cim: **Apotheker Thierry (Adolf) Limited Schutzengel-Apotheke in Pragada bei Rohitsch-Sauerbrunn.**

Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.